

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. С, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. Т. С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разглежда докладваното от П. Т. С. ВЛ. Гражданско дело №
20221110109995 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск с правна квалификация чл. 124 от ГПК вр. чл.21, ал.3 и ал.4 СК.

Софийският районен съд е сезиран с искова молба от Б. С. Н., с ЕГН *****, срещу Ж. К. К., с ЕГН *****, с която се предявява иск за признаване за установено по отношение на ответника, на основание чл.21, ал.3 СК, че ищеца Б. С. Н. е индивидуален собственик на Апартамент №31, находящ се в гр.С, ж.к.“С“, бл.5, вх.Б, ет.5, с площ от 56,48кв.м., който апартамент съставлява самостоятелен обект с идентификатор 68134.1376.2094.1.31 съгласно КК и КР, ведно с прилежащото Избено помещение №4, с площ от около 2.30кв.м., заедно с припадащите се 0.903% идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху дворното място, върху което е построена сградата.

Посочва се, че гражданския брак между страните, сключен на 27.05.2005г., е прекратен на 17.06.2020г. с Решение №124889 по гр.д.№43745/2019г. по описа на СРС. Твърди, че по време на брака, но при наличие на фактическа раздяла, считано от м.август 2018г., на 11.10.2018г. Б. С. Н. придобил по възмезден начин изцяло с лични средства и без никакъв съвместен принос от ответницата. Счита, че по аргумент за противното по чл.21, ал.1 СК, така придобития имот не представлява съпружеска имуществена общност.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от Ж. К. К., с който иска се оспорва. Твърди се, че действително сумата от 15340 евро, представляваща продажната цена на процесния имот, е платена от ищеца на продавача И Л, но се оспорва тази сума да представлява лични средства на ищеца, а се твърди, че е от семейни спестявания, генерирани от семейството в продължителен период от време. Посочва се, че доходите на ответницата са надвишавали тези на ищеца и няма как същия сам да е спестявал средства. Твърди се, че имота е придобит по време, когато емоционалните, икономическите и физическите отношения между съпрузите не са били окончателно прекъснати. Твърди се, че Ж. К. К. е участвала в придобиването не само с финансови средства, но и с грижи за домакинството. Оспорва се страните да са се разделили окончателно считано от август месец 2018г., като се твърди, че съпругът е продължил да

живее в семейното жилище и след тази дата. Сочи се, че процесния имот е на един адрес със семейното жилище и след закупуването му, докато е траел ремонта, ищецът е живеел в семейното жилище на издръжка на ответницата. Оспорва се верността на приложените към исковата молба три броя договори за заем. Оспорва се ищеца да е разполагал с лични средства от дивиденди и кредитни правоотношения.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 66, том.V, рег. №16397, дело №795/2018г. от 11.10.2018г., Б. С. Н. е закупил следния недвижим имот: Апартамент №31, находящ се в гр.С, ж.к.“С“, бл.5, вх.Б, ет.5, с площ от 56,48кв.м., който апартамент съставлява самостоятелен обект с идентификатор 68134.1376.2094.1.31 съгласно КК и КР, ведно с прилежащото Избено помещение №4, с площ от около 2.30кв.м., заедно с припадащите се 0.903% идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху дворното място, върху което е построена сградата, за сумата от 15340 евро, като в акта е записано, че продавача е заявила, че е получили продажната цена напълно от купувача, преди сключване на договора, по банков път. Представени са доказателства за заплащането на продажната цена чрез два банкови превода с наредител Б. С. Н..

Видно от Решение №124889, инкорпорирано в протокол от съдебно заседание, проведено на 17.06.2020г. по гр.д.№43745/2019г. по описа на СРС, 91 състав, е одобрено споразумение между Ж. К. К. и Б. С. Н. и е прекратен с развод на основание чл.50 СК, сключения на 27.05.2000г. между тях граждански брак, за който е съставен Акт за граждански брак №0152/27.05.2000г. на С О, район „С“, поради взаимно и непоколебимо съгласие. Видно от представеното копие от искова молба, подадена от Ж. К. К., по която е било образувано посоченото производство, същата твърди, че от м.август 2018г. живеят разделени със съпруга й, сочи че доходите й са незначителни, като е подпомагана финансово от родителите сиа съпруга й е съдружник в дружества с печалба и притежава собствени недвижими имоти, които отдава пода наем и аренда.

От Б. С. Н. към исковата молба са приложени Фиш за заплати на ф-ма ООД за м.10.2018г. за получени в брой 1125,17лв., за м.11.2018г. за 1125лв. и за м.12.2018г. за 892,38лв., които обаче са неотнормими по делото доколкото са за получено възнаграждение след закупуване на процесния имот и не може получените по тях сумои да са имали някакво отношение към средствата, послужили за заплащане на продажната цена. Представени са три Договори за паричен заем, сключени съответно на 25.09.2018г., 02.10.2018г. и 10.10.2018г. с един и същ заемодател – И Д Г, по силата на които същия се е задължил да предаде в заем на Б. Н. суми в размер съответно 6000лв. по първия и по 7000лв. по следващите два. Договорите са придружени с разписки от датите на сключване на договорите, посочени в тях, с които Б. Н. е декларирал, че е получил сумите. Договорите са оспорени от ответницата, като от страна на ищеца не са ангажирани никакви доказателства за достоверност на датите на договорите или, че сумите по същите са използвани именно за закупуване на процесния апартамент. Отделно от това представените договори са непротивопоставими на ответницата и нямат достоверна дата по отношение на Ж. К., доколкото са частни документи, с необвързваща Съда и страната материална доказателствена сила на съдържанието и датата на сключване. Представените разписки като издадени от Б. Н. не могат да установят в производството получаване на посочените суми доколкото са изходящи именно от него и са оспорени от ответницата. Представения Договор за потребителски кредит от 19.02.2019г. е сключен след закупуване на процесния имот и не може да установи използване на получените средства за заплащане на продажната цена. Представените Протоколи от Общо събрание на съдружниците на „ф-ма“ ООД са за разпределяне на дивидент в периода от 12.06.2019г. до 08.08.2019г., т.е. след придобиване на процесния апартамент.

От представената Годишна данъчна декларация по чл.50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица на Б. С. Н., се установява, че декларирания от същия осигурителен доход за първите 9 месеца на 2018г. е в размер на по 790лв. месечно, а след това два месеца по 1450лв. и 1150лв. за м.12.2018г.

От Б. С. Н. са представени счетоводни документи относно финансовото състояние, активи и пасиви на „ф-ма“ ООД и „ф-ма“ ООД за 2015-2018г., по отношение на които настоящия състав няма нужните счетоводни познания за обсъждане и кредитиране на същите. Отделно от това, обстоятелството дали двете дружества са реализирали печалба за посочения период, е ирелевантно за случая доколкото не се установява разпределяне на дивиденди между съсобствениците на дружествата за периода, предхождащ закупуване на имота.

От ответницата са представени Удостоверения, издадени от ЕТ „ф-ма“, от които се установява, че Ж. К. К. е самоосигуряващо се лице, като управител на ЕТ и за 2013г., 2014г. и 2015г. е получавала брутен доход от 420лв., за 2017г. 460лв. и за 2018г. 510лв. Посочените размери на осигурителен доход се установяват и от представено от НОИ ТП-С град удостоверение от 14.10.2022г., като се установява и че осигурителния доход на Ж. К. К. за 2016г. е 420лв.

От Удостоверение изх.№10-00-4868/16.11.2022г., издадено от ТД на НАП С се установява, че за периода 31.03.2015г.-14.08.2015г. Ж. К. К. е работила по трудов договор с подаден от работодателя облагаем доход за м.04.2015г. 1890лв., за м.05, 06 и 07.2015г. 2100лв. и за м.08.2015г. 900лв. Предоставени са и данни за приходите и разходите на ЕТ „ф-ма“ за всяка година от 2013г. до 2018г., както и облагаемия доход за всичките години – от 952,66лв. до 4940,48лв.

По делото са депозирани свидетелски показания от Х Д Й, приятел на ищеца. Посочва, че се виждат всеки месец и има поглед върху семейния живот на Б. Н.. Заявява, че по време на закупуване на процесния апартамент – октомври или ноември месец 2018г., Б. и Ж. вече не са живеели заедно, но не знае с какви средства е закупен имота. Посочва, че е ходил да помага след като бил закупен апартамент и за това знаел, че двамата не са били заедно и не са живели заедно в новозакупения апартамент. Посочва, че Б. не живее с Ж. от м. август 2018г., когато отишъл да живее в апартамент на майка си. По отношение на грижата за семейството, свидетелят посочва, че Б. винаги е работил и плащал сметки, виждал го е да носи разписки за плащани комунални услуги, но не посочва кога е било това. Посочва, че и двамата съпрузи са се грижили за децата.

Свидетелят Х Х Ф, също приятел на ищеца, заявява, че са приятели от 2010г. и е виждал бившата му съпруга в Слънчев бряг. Знае, че двамата са се разделили м.08.2018г. защото се обадил на Б., за да наеме апартамент му в ж.к.Н, но той му отговорил, че в момента самия той живее там поради това, че са се разделили със съпругата му. Счита, че не са се събирали повече, поради това, че всеки ден бил заедно с Б., ходели на фитнес, Б. идвал в ресторанта, в който свидетеля работел, за да вечеря. За първи път е ходил в апартамент в ж.к.С, който Б. закупил, през 2020г., когато Б. живеел там, но не знае с какви средства е закупен.

Показания са депозираны и от свидетелката Д К К., майка на ответницата. Същата посочва, че има цялостни наблюдения върху семейния живот на Ж. и ББ., тъй като апартаментът ѝ е на втория етаж в същия вход и е отгледала и двете им деца. Твърди, че всички парични средства за които е работила са отишли за децата. Плащала е таксите за стълбища, асансьор и за битови сметки, купувала е неща за децата, хранила ги е „само с мои пари“. Посочва, че Ж. е работила винаги и дори по време на майчинството си. Твърди, че Ж. е издържала децата, купувала им е вещи и храна, а когато не е имала средства, свидетелката ѝ е предоставяла такива. Посочва, че е заплащала дълго време битовите сметки за апартамент, след което Ж. е започнала да ги плаща, но Б. никога не е давал пари, като знае

това от дъщеря си. Заявява, че Б. и Ж. са се разделили в началото на 2019 г., но и преди да се разделят имали постоянно скандали и неприятности. През цялото време ББ. много пъти напускал семейното жилище, като ако се ядоса за нещо отивал в апартамента на майка си в ж.к. "Н". посочва, че Б. и Ж. отдавна събирали пари и говорили за това, че ще закупят отсрещния апартамент. Смята, че те спестявали, защото свидетелката им помагала в домакинството. По отношение на доходите на семейството посочва, че Ж. имала непостоянна печалба от магазина си за дрехи, а Б. постоянно се оплаквал, че няма работа.

На 11.10.2018 г. купили жилището, като към момента на закупуването живеели заедно, започнали да му правят голям ремонт. Ремонтът продължил два-три месеца и през това време живеели заедно, като свидетелката има непосредствени впечатления доколкото ходи в жилището им всеки ден.

Свидетелят Р К К, брат на ответницата, посочва, че в първите години от брака на Б. и Ж., майка му и баща му плащали сметките, а след това доколкото знае е от разговори с Ж., тя ги е плащала. За разходите за децата отново майка му и баща му плащали, тъй като те ги гледали доста интензивно. Посочва, че Ж. и Б. се разделяли и се събирали няколко пъти, но финално се разделили началото на 2019 г. Няма конкретни наблюдения от къде са средствата за закупуване на апартамента. Твърди, че от закупуване на апартамента до раздялата Б. живеел със сестра му. Правил ремонт, който продължил няколко месеца, но не е влизал и поради това не може да каже със сигурност колко голям е бил. Не може да каже дали сестра му е участвала със средства за този ремонт. Посочва, че сестра му има фирма и магазин за дрехи, като е ставало на въпрос, че е доволна от работата си откъм средства. Свидетелят и Б. имат обща фирма за климатици, участват заедно в „ф-ма“ ООД и счита, че от там са доходите на ищеца, като твърди, че фирмата никога не е оставала без работа и се изкарвала нормална заплата.

При така установените факти от значение за спора, настоящият съдебен състав приема от правна страна следното:

Съвместният принос е в основата на съпругеската имуществена общност. Ако такъв е налице, има общност, ако липсва - общност не възниква. Законът определя двете възможни форми на приноса – с пряко материално съдействие за придобиване на имуществото и с косвено – и установява законно предположение за съществуването му. В основата на всяко законно предположение лежи нормалното състояние на нещата /"това което обикновено става"/. Когато е налице отклонение от нормалното състояние на брачните отношения, съпругът, който твърди това, следва го установи като докаже пълна липса на съвместен принос /нито с пари, нито с труд, нито с работа в домакинството или отглеждане на децата/ от другия съпруг и тогава имуществото ще се третира не като общо за двамата, а като лично. Липсата на съвместен принос може да се установява за всички имущества или за отделни имуществени обекти.

Съгласно чл.21 ал.1 от СК, съпругеска имуществена общност са само вещните права и то тези, които са придобити през време на брака в резултат на съвместен принос. Следователно, ако е безспорно, че през време на брака единият съпруг е придобил вещно право /каквото е правото на собственост върху недвижим имот/, без това да е станало на абсолютно лично основание /каквито са даренията и наследяването/, единственият начин, по който е възможно да се установи, че този имот не е съпругеска имуществена общност, е да се обори предположението за съвместен принос. Това може да стане само по съдебен ред, чрез предявяване на отрицателен установителен иск по чл.21, ал.4 СК.

За възникването на съпругеска имуществена общност определящ е момента на придобиването на правото на собственост. Когато същото е придобито по време на брака, то става съпругеска имуществена общност и не се влияе от последваща промяна в обстоятелствата. Безспорно е, че процесния Апартамент №31, находящ се в гр.С, ж.к. "С", бл.5, вх.Б, ет.5 е придобит от Б. С. Н. по време на брака му с Ж. К. К., доколкото същия е

разтрогнат едва през 2020г.

Значението на приноса за възникването на общността не е в неговото количество, а в неговото качество – преценката е за това дали съществува принос в някоя от горепосочените две форми или не. Значението и формите на приноса се тълкуват във връзка със задълженията на съпрузите по чл.17 СК - съпрузите са длъжни чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество и доходи да осигуряват благополучието на семейството и да се грижат за отглеждането, възпитанието, образованието и издръжката на децата.

Според тълкувателното решение №35/1971г. на ВС, ОСГК когато СК въвежда СИО по отношение на придобитите по време на брака имущества, „има предвид имущества, придобити през време на нормалните бракове, браковете, характеризиращи се със съвместно живеене на съпрузите и общи усилия от двамата за осигуряване благополучие на семейството. Продължителната фактическа раздяла на съпрузите обаче се характеризира с прекъсването на физическата, духовна и икономическа връзка между тях, в резултат на което е изключена всякаква възможност за придобитите имущества от някой от съпрузите другият съпруг да има принос. Ето защо при дълга фактическа раздяла между съпрузите, макар и да се включва в рамките на началния и краен срок на понятието "през време на брака", не може да се приеме, че има нормален брак между съпрузите, че придобитите от тях имущества са резултат на съвместните им усилия“.

Следователно, за да се приеме, че един имот, макар и придобит по време на действие на граждански брак между съпрузите, представлява индивидуална собственост на единия от двамата, то следва да бъде доказано, че между съпрузите е била на лице дълга фактическа раздяла към момента на придобиване на имота, т.е. такава раздяла при която всякаква връзка между двамата е прекъсната, изключено е общото домакинство и общата грижа за децата и това време е достатъчно, че единия от съпрузите да кумулира толкова лични средства, че да заплати изцяло продажната цена за имота, при пълно изключване на възможността за принос на другия съпруг по единия от двата начина - с пряко материално съдействие за придобиване на имуществото и с косвено такова – грижа за общо домакинство, деца и семейна собственост.

На първо място по делото не се установява по категоричен начин кога двамата съпрузи са се разделили и тази раздяла прекъснала ли е всякакви взаимоотношения между тях, а още по-малко се доказва тази фактическа раздяла да е била дълга към момента на придобиване на имота.

Видно от отговора на исковата молба Ж. К. не оспорва, че процесния апартамент е придобит по време на една от разделите им, но сочи, че тя не е била трайна, като по време на закупуване на имота са осъществявали контакти и дори Б. Н. е живял в семейното жилище и след м.август 2018г. При наличието на такова оспорване изцяло в тежест на страната, която ще се ползва от последиците на раздяла преди закупуване на имота е да докаже кога това се е случило и че раздялата е била трайна. Б. Н. не успя с използваните доказателствени средства да установи по категоричен начин подлежащите на доказване обстоятелства.

Действително в представена към исковата молба, Искова молба за развод от Ж. К. К., същата посочва, че живеят разделени от м.август 2018г., но тя не твърди прекъсване изцяло на връзките между двамата, като сочи и че изцяло е поела разходите за издръжката на малолетното им дете, т.е. не се признава пълно прекъсване на физическата, духовна и икономическа връзка между съпрузите. Отделно от това представената искова молба за развод не носи печат от който да може да се установи идентичност с исковата молба по гр.д. №43745/2019г. по описа на СРС, 91 състав. От страна на Б. С. Н. не е представена искова молба в заверен препис, нито е поискано прилагане на соченото дело към настоящето, поради което изложеното в представения писмен документ не обвързва Съда и страните.

Видно от показанията на св. Х Д Й същия посочва, че съпрузите са се разделили м.08.2018г., но не посочва никакво друго събитие с което да свързва конкретния месец, в който твърди за раздялата. Виждат се всеки месец поне веднъж, но няма никакви конкретни наблюдения по отношение на семейния им живот – показанията му са общи, не свързани с конкретни периоди, дати или събития. Посочва, че Б. Н. е продължил да се грижи за децата и след раздялата, т.е. показанията му не установяват пълно прекъсване на връзките в семейството. Св. Х Х Ф посочва събитие с което свързва сочения момент на раздялата – м.08.2018г., като смята, че съпрузите не са се събирали повече защото всеки ден е виждал Б. Н., но признава, че ищеца е отказвал да говори за семейния си живот, а и свидетеля няма никакви наблюдения по отношение на същия. Връзката на свидетеля с Б. Н. е лична, приятел е само с ищеца, някак наблюдения върху семейния му живот и по никакъв начин не може да даде сведения за това дали всички връзки в семейството са прекъснати.

От друга страна показанията на свидетелите Д К. и Р К съдържат доста повече информация относно връзките в семейството. Св.К. сочи, че имота е закупен със семейни спестявания, сочи раздяла началото на 2019г., както и обстоятелството, че съпрузите заедно са правили ремонт на новозакупения апартамент, който се намира отсреща на апартамента, ползван за семейно жилище.

При противоречие на показанията на двете групи свидетели по делото, не може да се приеме за категорично доказано, че раздялата между страните е настъпила м.август 2018г., като изложеното от ищеца в исковата молба не е подкрепено с други доказателства.

Отделно от това дори и Б. Н. да е напуснал семейното жилище м.08.2018г. от показанията на свидетелите не се установява същия да е прекъснал всякаква връзка със съпругата и семейството си. Също така доколкото между м.08.2018г. и закупуването на апартамента на 11.10.2018г. са изминали не повече от 2 месеца, а придобиването на вещното право е момента към който се преценява дали е на лице дълга фактическа раздяла, то по никакъв начин не може да се счете, че раздяла от 2 месеца е дълга.

Дори и да не са живеели в едно жилище, от показанията на свидетелите на ищеца обаче се установява, че той е полагал грижа за децата си, а Ж. К. е полагала грижи за домакинството – лично и чрез майка си, каквито са показанията на св.К.. Следователно към м.10.2018г. Ж. и Б. са изпълнявали заедно задълженията на съпрузите по чл.17 СК. Отделно от това от показанията на св.Костови се установява, че двамата заедно са извършвали ремонт на жилището. Следователно дори и да се приеме, че средствата, с които Б. Н. е закупил апартамента са негови лични, то приноса на Ж. К. е чрез грижа за децата и домакинството.

От Б. С. Н. обаче не се доказва закупуването на апартамента с лични средства. Не се установява през 2 месечния период, в който не е живеел в семейното жилище да е кумулирал лични средства, които да е вложил именно в закупуването на апартамента. Както беше посочено представените три Договори за паричен заем, сключени съответно на 25.09.2018г., 02.10.2018г. и 10.10.2018г. не обвързват Съда да приеме, че средствата са получени от Б. Н., а и същия по никакъв начин не е установил, че именно получени в заем средства са тези, с които е закупил имота. Свидетелите Й и Ф не знаят с какви средства е закупен имота. От друга страна свидетелите Костови са категорични, че закупуването е със семейни спестявания. Представените от Б. С. Н. към исковата молба Фишове за заплати на ф-ма ООД, Договор за потребителски кредит от 19.02.2019г. и Протоколи от Общо събрание на съдружниците на „ф-ма“ ООД за разпределяне на дивидент в периода от 12.06.2019г. до 08.08.2019г. установяват придобиване на средства от Б. Н., но в периоди след закупуване на процесния имот и не може да установят използване на получените средства за заплащане на продажната цена. От представената Годишна данъчна декларация по чл.50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица на Б. С. Н., се установява, че декларирания от същия осигурителен доход за първите 9 месеца на 2018г. е в

размер на по 790лв. месечно, а след това два месеца по 1450лв. и 1150лв. за м.12.2018г., но дори и Б. Н. да е изполвал изцяло получените средства от по 790лв. месечно за закупуването на апартамента, то е нямало как да събере пълния размер на продажната цена. Следователно ищецът не представя доказателства, че е закупил процесния апартамент с лични средства.

По делото не се установява по категоричен начин наличието на такава фактическа раздяла, за която се споменава в ТР №35/1971г. на ВС, ОСГК и не са събрани доказателства, изключващи приноса пряк или косвен на Ж. К. К. в придобиване на процесния имот, поради което иска следва да се отхвърли.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски има ответницата, като от страна на същата се претендират и установяват, като извършени, разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2000лв. От страна на ищеца не е направено възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност, поради което сумата следва да се присъди изцяло.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иск с правно основание чл.21, ал.3 СК, предявен от Б. С. Н., с ЕГН ***** и адрес: гр.С, ж.к.“Н 1“, бл.140, вх.Б, ет.3, ап.29 срещу Ж. К. К., с ЕГН ***** и адрес: в гр.С, ж.к.“С“, бл.5, вх.Б, ет.2, ап.22 за признаване за установено по отношение на Ж. К. К., че Б. С. Н. е индивидуален собственик на Апартамент №31, находящ се в гр.С, ж.к.“С“, бл.5, вх.Б, ет.5, с площ от 56,48кв.м., който апартамент съставлява самостоятелен обект с идентификатор 68134.1376.2094.1.31 съгласно КК и КР, ведно с прилежащото Избено помещение №4, с площ от около 2.30кв.м., заедно с припадащите се 0.903% идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху дворното място, върху което е построена сградата.

ОСЪЖДА Б. С. Н., с ЕГН ***** и адрес: гр.С, ж.к.“Н 1“, бл.140, вх.Б, ет.3, ап.29 да заплати на Ж. К. К., с ЕГН ***** и адрес: в гр.С, ж.к.“С“, бл.5, вх.Б, ет.2, ап.22 на основание чл.78, ал.3 ГПК разноски по делото в размер на 2000лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано от страните с въззивна жалба пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на същите.

Съдия при Софийски районен съд: _____